

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa W.B., H.C., J.G., J.J., M.J., R.Ż., M.S., R.U., L. O., S.P.,
M.P., P.R., G.S., B.K., E.K. i I.K.

przeciwko K. S.A. w L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 6 lutego 2024 r.,

wniosku zawartego w postanowieniu z dnia 27 października 2023 r. Sądu

Apelacyjnego we Wrocławiu, sygn. akt I ACa 52/23

o dokonanie wykładni wyroku z dnia 24 listopada 2022 r. Sądu Najwyższego w
sprawie III PSKP 10/22

**wyjaśnia, że wyrok z dnia 24 listopada 2022 r. Sądu
Najwyższego w sprawie III PSKP 10/22 należy rozumieć w ten
sposób, iż wyrok z dnia 12 czerwca 2019 r. Sądu Apelacyjnego
we Wrocławiu o sygn. akt I ACa 205/19 został uchylony w
zaskarżonej przez pozwanego części i w tym zakresie sprawa
została przekazana do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 października 2023 r. (sygn. akt I ACa 52/23) Sąd
Apelacyjny we Wrocławiu I Wydział Cywilny zwrócił się do Sądu Najwyższego o

dokonanie wykładni wyroku z dnia 24 listopada 2022 r. (sygn. akt III PSKP 10/22) odnośnie do zakresu uchylenia wyroku z dnia 12 czerwca 2019 r. (sygn. akt I ACa 205/19) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, poprzez wskazanie: czy uchylenie obejmuje w pkt II wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu tylko rozstrzygnięcie w zakresie oddalającym apelację strony pozwanej (powodowej wzajemnie).

Pismem z dnia 6 listopada 2023 r. pełnomocnik powodów głównych (pозwanych wzajemnie) wniósł o reasumpcję postanowienia z dnia 27 października (sygn. akt I ACa 52/23), tj. o uchylenie ww. postanowienia ze względu na niebudzącą wątpliwości interpretacyjnych treść sentencji wyroku z dnia 24 listopada 2022 r. (sygn. akt III PSKP 10/22) Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o dokonanie wykładni wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2022 r. (sygn. akt III PSKP 10/22) okazał się uzasadniony.

Sentencja powołanego wyroku rzeczywiście nie precyzowała, w jakiej części uchylony został wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 czerwca 2019 r. (sygn. akt I ACa 205/19) i w jakim zakresie sprawa została przekazana Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Wskazać zatem należy, że skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniosła jedynie strona pozwana (powodowa wzajemnie), zaskarżając go w części, tj.:

1. pkt I zaskarżonego wyroku, w zakresie całości rozstrzygnięcia zawartego w tym punkcie;
2. pkt II zaskarżonego wyroku, w zakresie rozstrzygnięcia oddalającego w całości apelację pozwanego głównego (powoda wzajemnego);
3. pkt III zaskarżonego wyroku, w zakresie całości rozstrzygnięcia zawartego w tym punkcie.

Sąd Najwyższy uznał, że skarga kasacyjna ma uzasadnione podstawy, co doprowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Ponieważ skargą kasacyjną zaskarżono wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu jedynie we wskazanej powyżej części, a Sąd Najwyższy - na podstawie

art. 398¹³ § 1 k.p.c. rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, to sentencję wyroku z dnia 24 listopada 2022 r. Sądu Najwyższego należy rozumieć w ten sposób, że wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu został uchylony jedynie w zaskarżonej części i w tym zakresie sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, w pozostałej zaś części wyrok uprawomocnił się i podlega wykonaniu.

W związku z powyższym na podstawie art. 352 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ał]